

Ryder Cup 2010

Door de ogen van een Greenkeeper

Van zondag 26 september t/m 4 oktober is Eric Wijnhoven als greenkeeper bij de Ryder Cup op The Twenty Ten Course te Newport in Wales geweest. Hij was daar samen met met Paul Willoughby, een Engelse greenkeeper van de Amsterdam Old Course. Hierbij volgt zijn verslag: hoe een team greenkeepers het doorgaan van de Ryder Cup redde!

Auteur: Eric Wijnhoven

Zondagmiddag 26 september arriveren we op het complex van de Celtic Manor te Newport in Wales. We krijgen een kleine instructie en maken kennis met de greenstaff van de Celtic Manor. Daarna mogen we naar de Twenty ten Course rijden en bekijken. Op dat moment ziet nog alles er fris groen en geweldig uit: de baan is in een geweldige conditie, de greens zijn super en ruim 11 op de stimpmeter.

27 September: briefing

Na een uitgebreide briefing, waarin alle vrijwilligers welkom geheten werden en we enkele algemene zaken hoorden, werd het werk verdeeld. Ik zat in bunkerteam A, we startten met het opmaken van de bunkers, stenen, onkruid en dergelijke eruit halen, gelijkmatig los maken en harken. Op het einde van de dag lagen de bunkers er prima bij. Na het werk volgen nog enkele toespraken onder andere van Sir Terry Matthews, eigenaar van het Celtic Manor Resort. Ook Jim Mckenzie hield nog een slotwoord, hierin vermeldt hij o.a. dat de greens nog hooguit eenmaal per dag een enkele maaibeurt mogen hebben. De greens zijn doorgesloten naar ruim 12 op de stimpmeter. Dat vinden Europeanen te snel, dus rustig aan!

28 September: harken

Na de briefing de bunkers harken in twee teams vanaf 08.00 uur. De Amerikanen op hole 1 de Europeanen op hole 11. Terwijl we ons rondje bunkers harken, stroomt het publiek binnen. Na het ontbijt is er tijd om wat golf te kijken tot de volgende briefing met de lunch.

Omdat er komende nacht regen wordt verwacht, maaien we alles nog een keer en vullen we divots uit op de fairways.

29 September: regenschade

Als we opstaan is het net begonnen met regenen. De greens maaien we, maar verder blijven de maaimachines binnen. Ons team harkt weer de bunkers. En er is wederom een 2-tee start om 08.00 uur gepland, echter de spelers komen pas naar buiten als het droog is geworden rond 10.30 uur. Door de vele regen en het vele publiek ontstaat de eerste schade en begint de baan buiten de touwen te veranderen in een ware modderpoel. De eerste houtsnippers worden de baan in gereden. De bunkerteams maken nog een ronde om de bunkers op te harken, zodat deze beter drogen en daardoor morgen beter te harken zijn.

Enkele feiten:

- 120 greenkeepers, waarvan ruim 60 man staff van de Celtic Manor zelf
- Vrijwilligers uit Wales, Engeland, andere Europese landen en Amerika.
- Gemiddeld aantal toeschouwers: 40.000 man per dag.
- De maaiahogten: putting green 3 mm; greens 3.2 mm; approach 8 mm; fairway's 10 mm; één baan semi rough van 2,5 cm; één baan intermediate rough van 5 cm.
- Rough: 15 cm hoogte, dik en vet dus.
- Opstaan 4.30 uur; eerste briefing 06.00 uur.
- Rest van de dag? Afhankelijk van de situatie.
- Bijzonder materiaal: 15 opleggers met houtsnippers.

30 September: opening

De laatste oefendag. Het is erg mistig als we op de baan aankomen, dus het belooft wel een mooie dag te worden. 's Morgens wordt alles gemaaid en wij harken de bunkers weer. Ondanks de vele regen van gisteren valt het mee en dankzij de middagronde van gisteren kunnen we de bunkers toch weer perfect in orde maken. Daarna krijgen we de gelegenheid om het promodorp te bekijken en naar de golfers te kijken. In de briefing tijdens de lunch wordt bekend gemaakt dat er morgen zeer veel regen verwacht wordt. Daarom wordt alles nu nog een keer gemaaid. En de paden voor de spelers, welke in een modderpoel aan het veranderen zijn, worden weer betreedbaar gemaakt met houtsnippers. Om 15.00 uur worden we terugverwacht om samen de openingsceremonie te bekijken.

1 Oktober: de sfeer

Als we opstaan heeft het al behoorlijk geregend, maar het is droog. Enkele mannen van de Celtic Manor zijn de hele nacht bezig geweest om vrachtwagens met houtsnippers te ontvangen

en te lossen. Op de greenmaaiers na blijven alle maaiers binnen.

Voorafgegaan door enkele teams met pompen beginnen we weer aan het harken van bunkers. Rond 07.00 uur begint het te regenen en stroomt ook het publiek binnen. Als de spelers zich naar buiten gaan ontstaat er langzaam een geweldige sfeer rond de baan. Het geschreeuw van de supporters is luid en duidelijk te horen. Dat geeft ons ondanks de regen een enorme boost om door te gaan. Rond 09.00 uur komt de regen met bakken uit de hemel: nog 3 holes en we zijn klaar, maar ze roepen ons naar hole 5 terug om daar de bunkers opnieuw te harken. Ze zijn compleet uitgespoeld en sommigen staan blank. Opnieuw leegpompen, harken en weer naar hole 6, daar wachten totdat de spelers op de green van 5 zijn; hole 6 in orde maken en op naar hole 7. Op dit moment is alle beschikbare personeel in de baan om te redden wat er te redden valt.

Spel stilgelegd

Het gerucht gaat dat het spel is stilgelegd, 20

minuten later krijgen we dit bevestigd! Op naar het ontbijt en wat warmte. Iets wat een geweldig evenement had moeten worden, dreigt te verzanden in een ramp. Rond de middag gaan naar buiten. Het publiek is blij ons te zien en we gaan aan de slag. Een uur later plentst het weer. Hole 5, die we net droog hadden gemaakt, staat binnen 5 minuten weer compleet blank. Weer naar binnen dus. We krijgen rond 15.00 uur onze volgende briefing. Het is nu droog en de spelers zullen rond 16.00 uur weer starten. We krijgen als opdracht mee: 'probeer de holes zo speelbaar mogelijk te maken, haal het water weg en hark de bunkers. Als we de baan in rijden langs de nog steeds volle tribunes krijgen we een staande ovatie.

De spelers spelen nog enkele holes, wat later de redding blijkt te zijn van het toernooi. Op holes 13 staat de ingang van de tribune onder water, waardoor we de bunker hier ook niet droog krijgen. Gelukkig stoppen de spelers op hole 12 en kunnen we dit gebied leegpompen.

Het is al laat en de meesten zijn al weg als we

klaar zijn. Moe en voldaan kijken we terug op een gedenkwaardige dag.

2 Oktober Martin Kaymer

De baan is aardig opgedroogd en we beginnen weer aan de bunkers. Doordat het spel middenin de baan begint, hebben we de routingschema's verlaten en prepareren we alleen de holes die eerst gespeeld worden. Briefing tijdens het ontbijt, alle vrijwilligers worden nogmaals bedankt voor het geweldige werk gisteren, zelfs twee rugby-icoenen uit Engeland en Wales spreken ons toe. Alle vrijwilligers krijgen vrijaf tot in de middag. De Celtic Manor staff begint op hole 1 met een complete coursepreparatie. Ik mag die middag matchraken en we verzamelen ons tee 1. Wat een geweldige sfeer! Mijn flight is de laatste met Ian Poulter en Martin Kaymer tegen Phil Mickelson en Ricky Fowler. Zes flights zien we vertrekken. In deze sfeer is dat werkelijk geweldig. Na vier holes valt de duisternis in en worden de partijen stilgelegd. Gezamenlijk zijn we vervolgens met de houtsnippers in de weer.

3 Oktober: jubelstemming

Als we verzamelen en naar de loods rijden is het nog droog, zou het goed gaan? Echter voordat de briefing start, begint het te plenzen. Buiten is het nog donker dus je weet niet wat dit met de baan doet. Om 07.00 uur start Sky Sports haar uitzending. Het eerste beeld dat ze laten zien, is de fairway van hole 18, waar werkelijk diverse rivieren overheen stromen. Je ziet 120 man in één keer afknappen, wat een drama. Al gauw horen we dat we naar de maandag gaan. Het is gestopt met regenen en we gaan om 12.30 uur de baan weer in. Behalve de greens kan en mag er verder niets gemaaid worden. De teams met pompen gaan voorop, daarachter volgt de rest van de manschappen, verdeeld in vier groepen

die elk één hole aanpakken, het water weghalen en bunkers in orde maken. Dat laatste is veel werk, want veel bunker zijn uitgespoeld en dan moet je het zand opnieuw naar de randen schoppen en daarna aanharken. We zijn nog niet lang in de baan als het tot dan toe op de parkeerplaatsen vastgehouden publiek de baan op komt. Opnieuw krijgen we veel waardering vanuit het publiek. De spelers zijn al bezig en de sfeer in de baan is geweldig. Als we klaar zijn kijken we in de loods naar het golfen: Europa wint partij na partij en de stemming verandert langzaam in een jubelstemming. Ik ga met nog iemand naar de bunkers van hole 15. In twee bunkers zit een soort sprong, waar het overtollige water uit de helling komt en dus steeds de bunker uitspoelt. We leggen een slang aan die als soort drain het water tot buiten de bunker afvoert zodat de bunker niet meer uitspoelt. Overal in de baan merk je dat de overwinning in de partijen van vanmiddag de sfeer helemaal heeft gekanteld. Jim is wederom trots op de geleverde prestaties en de vrijwilligers die maandag er niet meer bij zijn bedankt hij. Als klap op de vuurpijl komt Paul McGinly ons namens het Europese team bedanken voor al het werk wat er gedaan is om het toernooi toch te laten slagen. Zoiets meemaken is indrukwekkend. Na het maken van een groepsfoto stond er een lekker biertje klaar in de loods.

4 Oktober Champagnedouche

Voor het eerst in de geschiedenis komt er een vierde wedstrijddag in de Ryder Cup. Na de briefing gaan we de baan op in een volledige baan-setup. Alles wordt gemaaid en de bunkers worden geharkt. Nog éénmaal vlammen. Het is wat mistig en wij zijn op hole 6 en 7 als de eerste spelers afslaan. De toejuichingen van het publiek zijn echter achterop de baan goed te horen en weer stimuleert dat ons. Na een relatief

rustige ronde zit het werk er op en gezien het goede weer is iedereen vrij om naar het golfen te kijken. Als de partijen het einde naderen, wordt het spannend. Europa heeft nog een voorsprong, maar de Amerikanen halen in. Alle partijen, op die van McDowell tegen Mahan na, zijn afgelopen en de stand is 13,5 / 13,5. We zitten achter de bunker op hole 18 en zien McDowell hole 16 winnen en weer op 2 up komen. Snel rennen we terug naar green 17 om nog net de afslagen te zien. Zodra de spelers bij de green zijn, mag het publiek tot de rand van de green komen. Ik sta helemaal vooraan en zie McDowell het winnende punt binnenhalen. Enkele seconden later sta ik midden op de green vlakbij Ross Fisher en onderga samen met spelers, greenkeepers en publiek de champagnedouche, wat een ervaring! Montgomerie wil dat we ons verzamelen ons op green 18 voor de sluitingsceremonie. Daarna worden we door publiek naar de arena geleid waar alle genodigden zitten. Zo'n 35.000 man publiek applaudisseert en joelt ons toe en dat voelt als een echte zegetocht. Terug in de loods volgt er onder het genot van een drankje noch een afscheidsspeech van Jim Mckenzie. Ook hij is blij en trots en bedankt alle vrijwilligers. Het is echt een gedenkwaardig toernooi geworden. Voor de staff van Celtic Manor begint morgen het gewone leven weer, nou ja gewoon... Het gaat nog een week of acht duren voordat alles weer is afgebroken. Voor ons was het een geweldige ervaring, voor de golf liefhebber een Ryder Cup met vele hoogtepunten, die niet snel vergeten zullen worden. Voor greenkeeping was het een overwinning, want zoals Montgomerie en vele anderen zeiden: "De greenkeepers hebben deze editie van de Ryder Cup gered."